

Од четвртка, 23. фебруара, у београдским биоскопима „Таквуд“ и „Синеплекс“ у „Делта ситију“ почиње приказивање редитељског филма Анђелине Џоли „У земљи крви и меда“, који је већ готово два месеца у гро плану наших јавних збивања. У Србији се филм, оцењен као скандалозан, неће приказивати, и то из потпуно практичних разлога - биоскопи у унутрашњости нису опремљени за дигиталне пројекције.

Тако ће, напослетку, и наша публика добити прилику да види причу о рату у БиХ, коју је холивудска звезда назвала љубавном, док су је водећи амерички критичари (одмах након прве премијере у Вашингтону), видели као „баналну и површну лекцију о историји и злочину“. Сличне критике Анђелина Џоли покупила је и на недавном фестивалу у Берлину, где је њен филм приказан ван селекције. О томе за „Новости“ говори Динко Туцаковић, наш познати критичар и редитељ.

- Тај филм није филмско дело, него политичка акција, и то је јасно. Подсетимо се да је пред америчку премијеру, Анђелина Џоли имала састанак са председником Бараком Обамом. На фестивалу у Берлину, поред разних сусрета са новинарима и медијима, Џолијева се састала и са министром иностраних послова, шефом немачке дипломатије Гвидом Вестервелом. На премијерама у Сарајеву и Загребу био је комплетан државни врх тих земаља. Све би, дакле, могло да упути да је „Земља крви и меда“ заправо један добро организовани политички пропагандни пројекат - каже Туцаковић.

Сам филм, како истиче, лишен је било каквих уметничких квалитета.

- Од те љубавне приче, о којој Анђелина Џоли непрестано говори, нема ништа. Глумац Горан Костић, у лику главног јунака, једноставно је неподношљив за гледање, Зана Марјановић, која игра главну јунакињу, за нијансу мање. Сама конструкција сценарија је памфлетска и политичка, тако да су на фестивалу у Берлину чак и колеге из Босне и Хрватске дале негативне критике филму. Јурица Павлић је у „Јутарњем листу“ написао да је такав приступ рату у БиХ неистинит и површан.

Оно што може да буде алармантно, по речима Динка Туцаковића, јесте најјава Анђелине Џоли да ће њен следећи редитељски филм бити о Авганистану.

- Реч је, дакле, о жени која је успелна у политици, која је врло способна, и веома добро зна шта ради, тако да већ можемо да наслућимо какав ће бити и њен филм о Авганистану. Али морамо да навикнемо да филмови као политичке акције постоје, и да ће постојати.

С друге стране, оно што по Туцаковићу изазива највећу непријатност јесте реакција наше културне средине на овај филм, и изјаве Анђелине Џоли које га прате. Уместо толиког инсистирања на томе да смо повређени и да је реч о историјској превари, требало је да мирно, демократски, пустимо да се филм појави и у Републици Српској и овде, и да се сам врати на маргину, где му је и место, јер нема никаквих вредности.

- Мислим да се нисмо снашли у целом овом случају и да ме читава збрка подсетила на најгора времена када су филмови овде били забрањивани. Филм Анђелине Џоли није забрањен, али се стекао такав утисак. Драго ми је што се председник РС Милорад Додик оградао, и што је објашњено да дистрибутер не жели да приказује лош филм, јер неће да буде на губитку. Али Анђелина Џоли одлично манипулише, и омогућили смо јој да то ради још и више - да даје изјаве како се не осећа безбедном да дође у Београд и Бањалуку, или, да је њен филм забрањен. Морамо да навикнемо да постоје и такви филмови, као што је овај, да ће постојати, и да то прихватимо мирно. Јер, ако погледамо сајт Анђелине Џоли, што је један врло демократски суд, видимо да је прошла најстрашније, да је филм оцењен као лош, памфлетски, површан, аматерски... и да је ту све дошло на „своје место“ - истиче Туцаковић.

Филм „У земљи крви и меда“ постигао је очигледно политички циљ и искривио истину рата у БиХ, а сцене насиља се такође нереалне и имају за циљ да покажу Србе у најгорем могућем издању.

Ово је порука представника породица погинулих и несталих цивила из протеклог рата, као и представника Центра за истраживање ратних злочина Републике Српске. Директор центра Јанко Велимировић каже да када год неко погледа овај филм ван наших простора, Срби ће му се згадити вечно.

- Није то једини филм који тако приказује догађаје на овом простору. Посебно је занимљиво и место где је одржана премијера у Сарајеву, јер је у сарајевској Зетри, према документацији коју поседујемо, био логор у којем су затваране Српкиње и Срби. Ко се враћа на место злочина, показује и ова ситуација.

С друге стране Недељко Митровић, председник Организације породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила Републике Српске, каже да су преко Центра за помирење из Сарајева добили индиректну поруку од Анђелине Џоли да жели да дође у Бањалуку и разговара о филму са жртвама рата из Српске.

- Угостићемо је радо, али деманти су као када проспеш јастук перја на ветру и онда покушаш покупити то перје - рекао је Митровић.

Боро Медић, потпредседник Савеза логораша Републике Српске рекао је:

- Овај филм је врхунац антисрпске пристрасности.

Глумац Небојша Глоговац слично оцењује читав догађај:

- Искрено, не знам шта би, пре свега, могло да се очекује од редитељског филма Анђелине Џоли - она је лепа жена, има можда пар глумачких узлета, али не импресивних, бави се хуманитарним радом. Могла је, наравно, пријатно да изненади, али тешко. Јер, она је као надградњу свог хуманитарног рада решила да „очас посла“ снимити филм о рату на Балкану, који до краја не размеју ни људи одавде. То што она говори да је направила љубавни филм, само је маска, више ми личи да је то прича о неопходности и оправданости америчких војних интервенција. Јер само тако, „милосрдни анђеоски“ који гађа неко дете на ноши, може некоме да заличи да можда има и нечег „анђеоског“ у себи, тако да је много важније питање ко је дао паре за филм и ко је заиста радио продукцију, него то што га је режирала Анђелина Џоли - каже Глоговац.

(Вечерње новости)